

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
**ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2005-2006

διευθυντής ορχήστρας
Christof Escher

σολίστ
Θάνος Μητσάλας
κιθάρα

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟ ΝΑΟΥΣΑΣ

Κυριακή 30 Απριλίου 2006
ΝΑΟΥΣΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
**ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2005-2006

διευθυντής ορχήστρας
Christof Escher

σολίστ
Θάνος Μητσάλας
κιθάρα

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟ ΝΑΟΥΣΑΣ

Κυριακή 30 Απριλίου 2006
ΝΑΟΥΣΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Κυριακή 30 Απριλίου 2006
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

L. v. Beethoven (1770-1827)
Εισαγωγή «Λεωνόρα» αρ.3, έργο 72 (12')

L. Brouwer (γεν. 1939)
Ελεγειακό Κοντσέρτο αρ.3 για κιθάρα και ορχήστρα εγχόρδων (23')

I. Tranquillo
II. Interlude
III. Finale (Toccata)

Διάλειμμα

F.Schubert (1797 - 1828)
Συμφωνία αρ.5 σε σι ύφεση μείζονα, D.485 (27')

I. Allegro
II. Andante con molto
III. Menuetto (Allegro molto)
IV. Allegro vivace

CHRISTOF ESCHER

Ο Christof Escher γεννήθηκε στη Ζυρίχη σε μουσική οικογένεια με ιταλικές επιρροές. Η αγάπη του για το βιολοντσέλο και το κόρνο τον έφεραν σε επαφή με την ορχήστρα και είχαν ως αποτέλεσμα τη στροφή του προς το ρεπερτόριο συμφωνικής μουσικής και όπερας.

Σπούδασε στο Konservatorium και στη Musikhochschule της Ζυρίχης με τον Claude Starck και τον Werner Speth. Συνέχισε στο Παρίσι με μαθήματα βιολοντσέλου κοντά στον André Navarra στο Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, όπου μυήθηκε στην παράδοση της μεγάλης γαλλικής σχολής εγχόρδων, αποσπώντας βραβείο βιολοντσέλου και βραβείο μουσικής δωματίου.

Ο Christof Escher έδειξε ιδιαίτερο ταλέντο στη διεύθυνση ορχήστρας. Πήρε το δίπλωμά του από την τάξη του Pierre Dervaux στην Ecole Normale de Musique de Paris. Παρακολούθησε σεμινάρια στο Παρίσι (Jascha Horenstein και Mstislav Rostropovich), στη Σιένα (Peter Maag), στο Ζάλτσμπουργκ (Milan Horvat, Carle Melles και Herbert von Karajan), στην Ολλανδία (Jean Fourmet) και στη Βενετία (Franco Ferrara). Ταυτόχρονα εμφανίστηκε ως σολίστ, ως μέλος μουσικής δωματίου και ως μέλος ορχήστρας, υπό τη διεύθυνση των Rudolph Kempe, Karl Bohm, Erich Leinsdorf, Yehudi Menuhin, Günter Wand κ.ά., γνωρίζοντας ως τσελίστας όλα τα μουσικά στυλ, από το μπαρόκ μέχρι την αβάν γκαρντ.

Οι μεγάλες του επιτυχίες στους διεθνείς διαγωνισμούς διεύθυνσης ορχήστρας "Gino Marinuzzi" (Σαν Ρέμο) και "Ernest Ansermet" (Γενεύη) σηματοδότησαν την αρχή μιας διεθνούς καριέρας. Έκτοτε έχει διευθύνει σε πολλές χώρες (Αυστρία, Βέλγιο, Τσεχία, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία, Ιταλία, Πολωνία, Ισπανία, Ελβετία, Ισραήλ, Ιαπωνία, Αργεντινή, Νότιος Αφρική). Έχει συνεργαστεί με τους Francois René Duchable, Augustin Dumay, David Geringas, Gidon Kremer, Sylvia Marcovici, Jaime Laredo, Mikhail Rudy, Gil Shaham, Grigori Sokolov, Christian Zacharias και άλλους γνωστούς σολίστες, καθώς και με πολλά νέα ταλέντα.

Το επιτυχημένο του ντεμπούτο στην Όπερα της Ζυρίχης τον οδήγησε να διευθύνει πολλές παραστάσεις όπερας στη Γερμανία, στην Ολλανδία, στην Πολωνία, στην Ισπανία, στην Ελβετία και στο Teatro Colón του Μπουένος Άιρες, όπου έλαβε τη «Διάκριση της Χρονιάς» από την Ένωση Μουσικοκριτικών.

Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει όπερες των Χάυντν, Μότσαρτ, Ροσσίνι, Ντονιτσέτι, Μπελίνι, Βέρντι, Πουτσίνι, Λεονκαβάλο, Μπιζέ, Γκουνά, Μασνέ, Ραβέλ, Ντβόρζακ, Μαρτινού, Τσαϊκόφσκι, Μουσσόργκσκι, Βέμπερ, Μάρσνερ, Βάγκνερ, Χούμπερτινκ, Στράους, Μπεργκ, αλλά και μοντέρνους συνθέτες. Ο Christof Escher έχει συνεργαστεί με διεθνούς φήμης τραγουδιστές (Αγνή Μπάλτσα, Kathleen Battle, Teresa Berganza, Graziella Sciutti, Theo Adam, Francisco Araiza, Peter Dvorsky, Matti Salminen, Neil Shicoff).

Υπήρξε επί δεκαετία συνεργαζόμενος μαέστρος της Ορχήστρας Δωματίου της Ζυρίχης, γενικός διευθυντής του θεάτρου Görlitz και της Neue Lausitzer Philharmonie, καθώς και μουσικός διευθυντής του διεθνούς φήμης Netherlands Dance Theater (Jiri Kylian). Έχει προσκληθεί να διευθύνει στα φεστιβάλ Ζάλτσμπουργκ, Λουκέρνης, Ζυρίχης, Βισππάντεν, Μπορντώ, Μπράτφορντ κ.ά. Έχει διευθύνει τις παγκόσμιες πρεμιέρες από τις όπερες "Nathans Tod" (Jan Muller Wieland/George Tabori) και "Chacun son singe" (Eric Gaudibert), πολλές χορογραφίες του Jiri Kylian και του Hans van Manen και πολλά συμφωνικά έργα. Συναυλίες του έχουν μεταδοθεί ραδιοφωνικά, ενώ έχει ηχογραφήσει CD για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Ανάμεσα στις ποικίλες του δραστηριότητες συμπεριλαμβάνονται εργαστήρια ορχήστρας, διδασκαλία, μουσική κινηματογράφου, συμφωνική ροκ και συναυλίες με αφήγηση για παιδιά και για όλη την οικογένεια.

ΘΑΝΟΣ ΜΗΤΣΑΛΑΣ

Γεννήθηκε στη Νάουσα το 1972. Σπούδασε κλασική κιθάρα στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης στην τάξη του κορυφαίου σολίστα και καθηγητή Κώστα Κοτσιώλη, από όπου και αποφοίτησε ως υπότροφος και αριστούχος με πρώτο βραβείο και αριστείο εξαιρετικής επίδοσης. Επίσης, σπούδασε ανώτερα θεωρητικά στην τάξη του Νίκου Σολομωνίδη, παίρνοντας τα πτυχία αρμονίας, αντιστίξης και φούγκας με άριστα. Παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ανώτατη Μουσική Σχολή της Κολωνίας/Ααχεν, με καθηγητή τον Thomas Muller Peñing (από όπου και αποφοίτησε με τη μέγιστη διάκριση) και,

τέλος, στο περίφημο Juilliard School of Music της Νέας Υόρκης. Εκεί εξειδικεύθηκε στην μπαρόκ μουσική, κοντά στην κιθαρίστα Sharon Isbin και τον τσεμπάλιστα Lionel Party. Στη Νέα Υόρκη σπούδασε με πλήρη υποτροφία, πρόνομιο που η σχολή Juilliard παρέχει σε εξαιρετικά ταλαντούχους σπουδαστές της.

Πραγματοποίησε το πρώτο του ατομικό ρεσιτάλ σε ηλικία 14 ετών και την πρώτη σύμπραξη με συμφωνική ορχήστρα σε ηλικία μόλις 15 ετών. Το διεθνές ντεμπούτο του έγινε στην Πολωνία έναν χρόνο αργότερα, όπου σε ηλικία 16 ετών ερμήνευσε με μεγάλη επιτυχία το *Κονσέρτο Αρανχουέθ* του Ροντρίγκο, υπό τον Jan Wincenty Hawel και την Silesian Chamber Orchestra, λαμβάνοντας διθυραμβικές κριτικές από τους ειδικούς, θεωρούμενος ως ένα από τα μεγαλύτερα διεθνή μουσικά ταλέντα.

Έχει κερδίσει πολυάριθμα διεθνή βραβεία σε έγκυρους διαγωνισμούς, όπως τα: Carrefour Mondial de la Guitar (Μαρτινίκα), Διεθνές Φεστιβάλ Κιθάρας Βόλου, Silesian Guitar Autumn (Πολωνία), Stotsenberg International Guitar Competition (Η.Π.Α), Sinaia International Guitar Competition (Ρουμανία), κ.ά. Υπήρξε υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών, του Ιδρύματος Robert Nelson (Η.Π.Α.) και, επίσης, κάτοχος της υποτροφίας και βραβείου «Δημήτρης Σγούρος». Ο Θάνος Μήτσαλας έχει στο ενεργητικό του αρκετές πρώτες παρουσιάσεις έργων σε εθνικό, αλλά και διεθνές επίπεδο. Η διάκρισή του μάλιστα στον διαγωνισμό του Διεθνούς Φεστιβάλ Κιθάρας στη Μαρτινίκα (1990) τού χάρισε το πρόνομιο να ερμηνεύσει σε Α' εκτέλεση το έργο *«Le yeux de Num»* του Γάλλου συνθέτη Luc Nieto σε τρία κορυφαία φεστιβάλ κιθάρας τα προσεχή έτη: Διεθνές Φεστιβάλ Κιθάρας Βόλου (1991), International Guitar Festival of Havana-Cuba (1992) και Carrefour Mondial de la Guitar-Μαρτινίκα (1992). Επίσης, έχει ηχογραφήσει επανειλημμένα σε ελληνικά και διεθνή ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά δίκτυα, έχει συνεργασθεί με ελληνικές και ευρωπαϊκές ορχήστρες (Silesian Chamber Orchestra, Συμφωνική Ορχήστρα Μουσικής Ακαδημίας "Franz Liszt" Βουδαπέστης, Φιλαρμονική Ορχήστρα του Zabrze, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, κ.ά.), υπό τη διεύθυνση σημαντικών αρχιμουσικών, όπως είναι οι: Leo Brouwer, Josif Conta, Emir Saul, Κάρολος Τρικολίδης, Jan Wincenty Hawel, Slawomir Chrzanowski, Δημήτρης Αγραφιώτης, κ.ά.

Ο Θάνος Μήτσαλας έχει εμφανιστεί σε σημαντικές αίθουσες συναυλιών ανά τον κόσμο (Alice Tully Hall-Lincoln Center of New York, Hancock

Auditorium-Los Angeles, Amadeo Roldan Auditorium-Havana, Pall Hall-Lincoln Center of New York, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Gran Teatro de Cordoba, Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, κ.ά) και έχει κληθεί κατ' επανάληψη να διδάξει σε διεθνή master classes. Επίσης, είναι συχνά μέλος επιτροπής σε διαγωνισμούς ή σολίστ σε σημαντικά φεστιβάλ μουσικής, όπως: Aspen Music Festival (Κολοράντο-Η.Π.Α.), Διεθνές Φεστιβάλ Κιθάρας Βόλου (Ελλάδα), Silesian Guitar Autumn Festival (Tychy-Poland), Carrefour Mondial de la Guitar (Μαρτινίκα), Κύκλος Εκδηλώσεων «Κυριακή Πρωί στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών», International Guitar Festival of Havana (Κούβα), Διεθνές Φεστιβάλ Κλασικής Μουσικής Λάρνακας (Κύπρος), Zory International Guitar Festival (Πολωνία), Διεθνές Φεστιβάλ Κιθάρας Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, Goche Delchev International Music Festival (Βουλγαρία), Sinaia International Guitar Festival (Romania), Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου της Σαντορίνης (Ελλάδα), Διεθνείς Μουσικές Ημέρες της HELEXPO (Ελλάδα), κ.ά.

Από το 1999 διατελεί καλλιτεχνικός διευθυντής στο Δημοτικό Ωδείο Νάουσας. Επίσης, είναι τακτικός καθηγητής κιθάρας στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Ωδείο Βορείου Ελλάδος.

LUDWIG van BEETHOVEN (1770-1827)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ «ΛΕΩΝΩΡΑ» ΑΡ. 3, ΕΡΓΟ 72

Καθώς είναι γνωστό, ο Μπετόβεν έγραψε για την όπερά του «Φιντέλιο» τέσσερις εισαγωγές, τρεις με τον τίτλο «Λεωνώρα» και μία με τον τίτλο «Φιντέλιο». Οι εισαγωγές με τον τίτλο «Λεωνώρα» δεν αριθμούνται με τη σειρά δημιουργίας τους. Στην πρώτη παράσταση της όπερας, το 1805, υπό τη διεύθυνση του συνθέτη, παίχθηκε η «Λεωνώρα» αρ.2, έργο 72α. Στην επανάληψη της όπερας, διασκευασμένης από το φίλο του μεγάλου συνθέτη, Στέφανο Μπρόινινγκ, σε δύο πράξεις (αντί για τρεις), ο Μπετόβεν έγραψε το 1806 την αριστουργηματική «Λεωνώρα» αρ.3, έργο 72β. Το 1870 έγραψε μια καινούρια εισαγωγή για ένα σχεδιαζόμενο ανέβασμα της όπερας στην Πράγα, που τελικά δεν πραγματοποιήθηκε. Η εισαγωγή αυτή, που δεν είχε εκτελεστεί όσο ζούσε ο συνθέτης, βρέθηκε σε χειρόγραφη μορφή μετά το θάνατο του Μπετόβεν στα χέρια ενός αντιγραφέα και θεωρήθηκε πως ήταν η πρώτη εισαγωγή, γι' αυτό και πήρε τον τίτλο «Λεωνώρα» αρ.1, έργο 138.

Όταν το 1818 ο Μπετόβεν έδωσε στην όπερά του την τελική της μορφή, έγραψε και τέταρτη εισαγωγή, που φέρει τον τίτλο «Φιντέλιο», έργο 72c. Είναι αυτή που εκτελείται συνήθως πριν από την όπερα.

Η Εισαγωγή «Λεωνώρα» αρ.3, σύμφωνα με μια συνήθεια που καθιερώθηκε από το μεγάλο μάεστρο και συνθέτη Γκούσταβ Μάλερ από το 1934, παίζεται συχνά στην όπερα πριν από την τελευταία σκηνή. Είναι, όμως, στις αίθουσες συναυλιών κυρίως που εκτελείται η περίφημη αυτή εισαγωγή, που δίκαια θεωρείται ως το τελειότερο υπόδειγμα της συμφωνικής αυτής μορφής.

Η εισαγωγή ακολουθεί στο κύριο της μέρος, Allegro, τη φόρμα της σονάτας, με ένα αργό εισαγωγικό μέρος (στα 36 πρώτα μέτρα). Στο αργό μέρος συναντούμε το αρχικό τμήμα της ωραιότατης άριας του

του Φλορεστάν, όπου ο φυλακισμένος τραγουδάει με πόνο και θλίψη τη χαμένη ευτυχία του και εκφράζει, στο τέλος, την ελπίδα της ελευθερίας.

Το Allegro αρχίζει με το πρώτο θέμα πιανίσιμο στα πρώτα βιολιά και βιολοντσέλα. Ύστερα από ένα δραματικό κρεσέντο το θέμα αναλαμβάνει όλη η ορχήστρα με ένα λαμπρό ξέσπασμα. Το δεύτερο θέμα, γεμάτο τρυφερότητα, εμφανίζεται αρχικά στα πρώτα βιολιά και στο φλάουτο και περιέχει απηχήσεις από την άρια του Φλορεστάν. Η ανάπτυξη των θεματικών στοιχείων γίνεται σε γιγαντιαία κλίμακα. Στην ανάπτυξη παρεμβάλλεται η κλήση της σάλπιγγας, που στην όπερα αναγγέλλει την άφιξη του σωτήρα υπουργού, καθώς και ένα τμήμα του ευχαριστήριου ύμνου από τη σκηνή της φυλακής.

Μετά από μια ανακεφαλαίωση, οδηγούμαστε, μέσα από μια χειμαρρώδη coda, σε μια αληθινή αποθέωση.

Σόλων Μιχαηλίδης

LEO BROUWER (γεν. 1939)

ΕΛΕΓΓΙΑΚΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΑΡ.3 ΓΙΑ ΚΙΘΑΡΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ

Ο Λέο Μπράουερ γεννήθηκε το 1939 στην Κούβα. Πήρε τα πρώτα μαθήματα κιθάρας από τον πατέρα του και στη συνέχεια από τον Ισαάκ Νικόλα. Το 1955 έδωσε το πρώτο του κοντσέρτο και σχεδόν συγχρόνως άρχισε να συνθέτει για κιθάρα. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του, τον επηρέασαν ο Ντε Φάλια, ο Μπάρτοκ κι ο Στραβίνσκι. Αργότερα ο Μπουλέζ, ο Χέντσε κι ο Στοκχάουζεν συνεισέφεραν στην εξέλιξη του καθαρά προσωπικού του ύφους.

Ο ίδιος ο Μπράουερ χαρακτηρίζει την τρίτη φάση της δουλειάς του νεορομαντική, γιατί ξαναγυρνά στη μουσική γλώσσα της πρώτης περιόδου, με στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή επικοινωνία με το κοινό. Ο συνθέτης έδειξε ένα αξιοσημειώτο εκλεκτικό ενδιαφέρον για τη μουσική πολλών προελεύσεων: ποπ και ροκ, ινδικά ράγκας, μπαρόκ μουσική, αφρικανική και τζαζ.

Ο Λέο Μπράουερ ζει στην Αβάνα, όπου διδάσκει κιθάρα και σύνθεση. Είναι, επίσης, γενικός διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας της Αβάνας. Το έργο του περιλαμβάνει πολλά είδη. Μέχρι σήμερα έχει γράψει οκτώ κοντσέρτα για κιθάρα.

Το *Ελεγειακό Κοντσέρτο αρ.3* γράφτηκε το 1985-86 μετά από παραγγελία του Β.Β.Ο. και είναι αφιερωμένο στο γνωστό Άγγλο κιθαριστή Τζούλιαν Μπρήμ, ο οποίος και το παρουσίασε σε πρώτη εκτέλεση (Λονδίνο, 30 Ιουλίου 1986).

Ανήκει στην τρίτη περίοδο ύφους του συνθετικού έργου του Μπράουερ. Στην κιθάρα αντιπαρτίθεται ορχήστρα εγχόρδων μόνο με ποικιλία κρουστών (τύμπανα, μαρίμπα, ταμπούρα, καμπανάκια). Ανάμεσα σε δύο μεγαλύτερων διαστάσεων, ακραία μέρη του έργου με δραματικό χαρακτήρα, παρεμβάλλεται ένα σύντομο ιντερλούδιο.

Το πρώτο μέρος ξεκινά με σόλο της κιθάρας ήσυχα, τα έγχορδα σχηματίζουν μια πλατιά ηχητική επιφάνεια, στην οποία κάθε ατάκα

Ξεκινά με ένα ημιτόνιο και προσδίδει έναν μελαγχολικό χαρακτήρα. Στη συνέχεια, πυκνώνει ο ρόλος της κιθάρας σε γρήγορα αρπίσματα και κλίμακες. Μετά από μια σύντομη "quasi cadenza" ακολουθούν αναμνησικές ρυθμικές και μελωδικές της αρχής του μέρους, το οποίο καταλήγει μέσα από πυκνά αρπίσματα σε κάθετη γραφή στην ορχήστρα και στο σολιστικό όργανο.

Στο δεύτερο μέρος, στις μακριές κρατημένες νότες υποβάθρου των εγχόρδων που μπαίνουν διαδοχικά, η κιθάρα μ' ένα αργό, ήσυχο και *rubato* σόλο, δικαιολογεί την ονομασία του κοντσέρτου: ελεγειακό = νοσταλγικό, θρηνητικό.

Το φινάλε (τοκάτα), δυναμικό με μικρές κινήσεις που πλατύνουν και αρπίσματα, διακόπτεται από ένα σόλο-cadenza, που θυμίζει το σόλο του δεύτερου μέρους. Ακολουθεί «δανεισμένο» το σόλο κιθάρας που ακούσαμε στο πρώτο μέρος και το έργο καταλήγει μέσα από γρήγορες κινήσεις στις τελικές συγχροδίες μ' ένα αίσθημα μετέωρο.

Δημήτρης Ιωάννου

FRANZ SCHUBERT (1797 - 1828)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ.5 ΣΕ ΣΙ ΥΦΕΣΗ ΜΕΙΖΟΝΑ, D.485

Η ωραία αυτή συμφωνία γράφτηκε σε διάστημα λίγων εβδομάδων, τον Σεπτέμβριο του 1816, όταν ο συνθέτης ήταν μόλις δεκαεννέα ετών. Έχει όλη τη δροσιά, το θερμό παλμό και τη νεανική αλκή, που ο έφηβος ακόμη δημιουργός της έχει εμψύσει. Έχει, όμως, μαζί μια ωριμότητα αξιοθαύμαστη, διότι η μακρηγορία που χαρακτηρίζει άλλες συμφωνίες του Σούμπερτ, όπως λ.χ. την τέταρτη, περιορίζεται εδώ σε μεγάλο βαθμό. Το έργο παρουσιάζει καταφανείς επιδράσεις του Μότσαρτ, ιδίως στη μελωδική πλοκή των γραμμών. Πιο πολύ αυτό είναι αισθητό στο πρώτο μέρος της συμφωνίας και στο τρίτο. Στο δεύτερο υπάρχει κάποια αδιόρατη μπετοβενική πνοή και στο τελευταίο μια έντονη συγγένεια με το ύφος του Χάυντν. Όμως, οι επιδράσεις αυτές των μεγάλων κλασικών, ιδίως του Μότσαρτ - φυσικές άλλωστε στο έργο ενός νέου συνθέτη, είναι εξωτερικές, γιατί παντού υπάρχει βαθιά χαραγμένη η σφραγίδα της μεγαλοφυΐας του Σούμπερτ. Οι μελωδικές του γραμμές, παρά τη φαινομενική ομοιότητα, δεν έχουν την άσογη, αριστοκρατική κομψότητα των μελωδιών του Μότσαρτ. Έχουν μια πιο «λαϊκή», πιο ανθρώπινη χάρη.

Η μελωδία του ξεπηδά εξίσου πηγαία, όπως και στον Μότσαρτ, η γραμμή όμως εξελίσσεται με ρομαντική διάθεση, τόσο χαρακτηριστική στον Σούμπερτ.

Οι αρμονίες του, παρά τη στενή συγγένεια προς την τεχνική των κλασικών, έχουν έντονα τη σφραγίδα μιας απαραιτήτης σε εφευρετικότητα μεγαλοφυΐας. Μέσα από την απλότητα των αρμονικών συνδυασμών του προβάλλουν ορισμένα ευρήματα, όπως οι εκφραστικότερες αλλαγές σε απομακρυσμένους τόνους, με μια φυσικότητα που προκαλεί θαυμασμό.

Στο σύνολό της η πέμπτη συμφωνία είναι ένα έργο γεμάτο αυθόρμητη χάρη και νεανική δροσιά, χαρούμενη διάθεση και θερμό λυρισμό.

Σόλων Μιχαηλίδης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΜΑΪΟΥ
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
21:00

«Μια ρωσική βραδιά»

S. Rachmaninov:
Κοντσέρτο αρ.2 για πιάνο και ορχήστρα
σε ντο ελάσσονα, έργο 18

**«Αφιέρωμα στα 100 χρόνια
από τη γέννηση του Ντμίτρι Σοστακόβιτς»**

D. Shostakovich:
Συμφωνία αρ. 5 σε ρε ελάσσονα, έργο 47

Μύρων Μιχαηλίδης
διεύθυνση ορχήστρας

Aldo Ciccolini
πιάνο

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΜΑΪΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
21:00

R. Wagner:

Εισαγωγή από την όπερα "Tannhäuser"

R. Wagner:

«Τα τραγούδια Wesendonk»
για σοπράνο και ορχήστρα

R. Schumann:

Συμφωνία αρ.4 σε ρε ελάσσονα, έργο 120

Michael Gütter

διεύθυνση ορχήστρας

Μαρίνα Κρίλοβιτς

σοπράνο

Πληροφορίες για εισιτήρια και συνδρομές στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών, Εθν.Αμύνης 2),

τηλ. 2310 236990

Δευτέρα και Τετάρτη: 10.00-16.00

Τρίτη και Πέμπτη: 10.00-13.00 και 17.00-20.00

Παρασκευή: 10.00-13.00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας το ταμείο της Κ.Ο.Θ.
λειτουργεί στο συναυλιακό χώρο (Μ.Μ.Θ./Α.Π.Θ.)
τις ώρες 19.00-21.00

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συνουλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότζα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Μύρων Μιχαηλίδης
Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικοιλίδης

Α' Βιολιά
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμάογλου
Κορυφαίοι Α'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γεώργιος Πετρόπουλος
Tutti

Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γεώργιος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παππά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γεώργιος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Ευστράτιος Κακάμπουρας

Β' Βιολιά
Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου
Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης
Tutti
Μίμης Τοπτισίδης

Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιζίδης
Ίγνα Συμονίδου

Βιόλες
Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σεϊρά
Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση
Tutti
Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτριος Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν

Βιολοντσέλα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Tutti
Φλέρι Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτριος Πολυζωΐδης

Ιωάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας

Κοντραμπάσο
Κορυφαίοι Α'
Γεώργιος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'
Ιωάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμειδής
Tutti

Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδα Κυριδής
Μιχάλης Σαπουνητζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλόουτα
Κορυφαίοι Α'
Πέτρος Σουσαμάογλου
Νικόλαος Δημόπουλος
Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Κανάτσος
Γιάννης Ανισέγκας
Tutti
Νίκος Κουκίης

Όμποε
Κορυφαίοι Α'
Δημήτριος Καλπαξίδης
Δημήτριος Κίτσος
Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Καλπαξίδης
Ιωάννης Ραζάκωφ
Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα
Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β'
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυριδής
Tutti
Βασίλειος Καρατζίβας

Φαγκότα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα
Κορυφαίοι Α'
Μανώλης Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι Β'
Βασίλειος Βραδέλης
Παντελής Φειζό
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες
Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόριος Νέτσκας
Tutti
Ιωάννης Σισμανίδης
Δημήτριος Κουρατζίνος

Τρομπόνα
Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Κορυφαίοι Β'
Φώτιος Δράκος
Tutti
Ευάγγελος Μπαλάτας

Τούμπα
Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Τηνιακούδης

Τύμπανα
Κορυφαίοι Α'
Δημήτριος Βίττης

Κρουστά
Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Χανής
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Άρπα
Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

Οι μόνιμοι μουσικοί
της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται
με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:
Ελένη Μπουλασίκη
Αναπληρωτής Εφόρου Κ.Ο.Θ.:
Ιωάννης Στέφος
Φροντιστές:
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής